Stagiunea de marți seara

(Grigore Constantinescu – 22 mai 2012)

La Filarmonica bucureșteană, Stagiunea de marți seara invită melomanii să cunoască muzicieni români din țară, aflați în primele etape de afirmare ale carierei lor.

Săptămâna trecută am ascultat doi tineri maeștrii clujeni – tenorul **Tiberius Simu** și pianista **Silvia Sbârciu**. Afișul recitalului lor reunea trei subiecte: un omagiu adus compozitorului francez Jules Massenet, profesor de compoziție al lui George Enescu la Conservatorul Național din Paris, comemorat anul acesta la centenarul morții sale. De asemenea, duetul de interpreți a oferit o versiune de interes a ciclului **Dichter Liebe** de Robert Schumann și, pentru final, un florilegiu de melodii ce poartă semnătura compozitorului preimpresionist Gabriel Fauré.

Selecția de miniaturi vocale cu acompaniament de pian dezvăluie resurse de cultură speciale în programul interpreților, pentru care muzica și poezia reprezintă avantaje în șlefuirea resurselor de care dă dovadă talentul lor. Pentru un tenor ca Tiberius Simu, interesul către muzica vocală de cameră denotă o preocupare aparte, ce completează cariera sa de tenor liric, prezent pe marile scene de operă din Europa cu roluri de performanță cântate la Wiener Staatsoper, Teatro alla Scala di Milano, Frankfurt Oper, Leipzig Oper, Nantes/Angers Opera, Opera Royale de Wallonie din Liege, Opera de Toulon, Teatro Verdi di Padova, operele din Cluj, Timișoara și București. Se adaugă și un bogat repertoriu solistic de vocal-simfonic, ceea ce dovedește că posibilitățile sale aparțin domeniului excepției, chiar înainte de a fi împlinit vârsta de treizeci de ani. Tiberius Simu este convingător, în repertoriul cameral, și stăpânește resursele expresiei în dicție și intonație, în declamația nuanțată a textului cântat. De asemenea, în colaborare cu partenera sa, pianista Silvia Sbârciu, realizează cursivitatea discursului muzical, specific ciclului de lieduri schumannian, dar și în selecțiile din creația compozitorilor francezi, Massenet sau Fauré. Cred că reușita sa în recital este condiționată și de colaborarea camerală în care Silvia Sbârciu impune un anumit tonus instrumental ce îi sprijină vocea. Experiența pianistei este remarcabilă, venind nu numai dintr-o complexă pregătire profesională, dar și din oferta unui talent amplificat prin vocație și cultură. Deși amândoi sunt axați pe o carieră solistică iată, în muzica de cameră, dovedesc resurse extrem de interesante, ceea ce ne îndreptățește să utilizăm calificativul de Maeștri pentru a-i caracteriza.

Școala interpretativă clujeană se remarcă prin acești reprezentanți ai tinerei generații. Ar trebui să-i cunoaștem mai din apropiere, pentru ca renumele muzicienilor ardeleni să-și găsească ecoul și în fața iubitorilor muzicii din București, proiect propus, cum spuneam, de stagiunea de marți seara a Filarmonicii „Enescu”.